

Міністерство освіти та науки України
Сумський державний університет
Медичний інституту

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ТЕОРЕТИЧНОЇ ТА ПРАКТИЧНОЇ МЕДИЦИНИ

Topical Issues of Clinical and Theoretical
Medicine

Збірник тез доповідей
IV Міжнародної науково-практичної конференції
Студентів та молодих вчених
(Суми, 21-22 квітня 2016 року)

ТОМ 2

Суми
Сумський державний університет
2016

щеплення, посилити безпеку донорства, удосконалити епідеміологічний нагляд та реєстрацію хворих на хронічні гепатити В і С.

РЕЦИДИВНА БЕШИХА: КЛІНІЧНІ ТА ЕПІДЕМІОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ

Шандиба І. О.

Науковий керівник: к-т мед. наук, доцент Ільїна Н. І.

Сумський державний університет

Кафедра інфекційних хвороб з епідеміологією

Рецидивна форма бешихи має важливе значення в етіології слоновості, яка у більшості випадків призводить до інвалідизації хворих. Лікувальні заходи в умовах стаціонару не зменшують частоту рецидивів. Актуальним є диспансерне спостереження пацієнтів з факторами ризику рецидивів даного захворювання та розробка методів вторинної профілактики.

Для проведення адекватних лікувальних та реабілітаційних заходів необхідне своєчасне прогнозування рецидивів бешихи, що є важливою проблемою як з медичної, так і з соціально-економічної точки зору.

Вирішення даної проблеми неможливе без дослідження клінічного перебігу, гендерних особливостей, наявності супутньої патології, ускладнень захворювання, проведеного лікування та виконання рекомендацій у осіб групи ризику щодо розвитку рецидиву та хворих на рецидивну форму бешихи.

Мета роботи – вивчити клініко-епідеміологічні особливості перебігу рецидивної бешихи на сучасному етапі. Провести аналіз вікової структури, клінічних форм, супутньої патології та ускладнень захворювання.

Матеріали та методи. Карти стаціонарних хворих на рецидивну бешиху, які перебували на лікуванні у СОКІЛ ім. З. Й. Красовицького протягом 2012-2014 років. Опрацьовано 45 історій хвороб. Використані загальноприйняті клінічні та лабораторні методи дослідження. Результати досліджень були піддані статистичній обробці за допомогою програми Microsoft Excel.

Результати. Більшість хворих на рецидивну бешиху склали жінки – 29 (64,4 %) осіб, чоловіки – 16 (35,5 %). Вік пацієнтів коливався у межах від 27 до 81 років. Патологічний процес у більшості випадків локалізувався на нижніх кінцівках – 42 (93,3 %), на верхніх – у 2 (4,4 %), на обличчі – у 1 (2,2 %) особи. Серед клінічних форм переважала еритематозна – 31 (68,8 %). Інші форми – еритематозно-бульозна, еритематозно-геморагічна, бульозно-геморагічна та виразково-некротична спостерегались у 6 (13,3 %), 2 (2,3 %), 5 (11,1 %) та 1 (2,2 %) осіб відповідно. При рецидивній бешисі поява гіперемії у першу добу відмічалась у 76 % пацієнтів. Розвитку рецидивів бешихи сприяла наявність супутньої патології: гіпертонічна хвороба визначалась у 28 (62,2 %) осіб, ожиріння – у 5 (11,1 %), цукровий діабет – у 3 (6,6 %), алергічний дерматит – у 2 (4,4 %), мікози стоп – у 1 (2,2 %). Серед ускладнень на першому місці була хронічна лімфо-венозна недостатність – у 7 (15,5 %), лейкоїдна реакція за мієлоїдним типом – у 2 (4,4 %) осіб. Біцилінопрофілактика проводилась 29 (64,4 %) пацієнтам.

Висновки. На рецидивну бешиху частіше хворіють жінки. Патологічний процес у більшості випадків локалізувався на нижніх кінцівках. Серед клінічних форм переважає еритематозна та еритематозно-бульозна. Хронічна лімфо-венозна недостатність – одне з основних ускладнень даного захворювання. Супутня патологія (гіпертонічна хвороба, ожиріння, цукровий діабет, алергічний дерматит, мікози стоп) більш виражена у пацієнтів з рецидивною бешихою саме жіночої статі.